

ikke kunde naas af Stavene, og de havde Tid nok til at komme bort". Det beviser altsaa, at Folk have været ved at forføje sig bort, have været ved at efterkomme Assistentens Opfordring i Kongens og Lovens Navn om at gaa hjem. Politiaffistenten udtaler videre: „Saa snart vi rykkede frem, var der jo heller ikke noget i Vejen — det viste sig, at man udmærket kunde komme bort, og det i en Fart! Nu vil man sikkert spørge mig, om det var nødvendigt at gøre, hvad jeg gjorde. Ja, vi bleve jo ganske vist ikke angrebne; der var ingen, der gjorde os noget, det er sandt, og jeg tror saamænd ogsaa, at vi kunde have faaet Lov at staa der 3—4 Timer, uden at der vilde være sket noget, indtil saa til sidst Hovedmassen var bleven ked af det og var gaaet hjem og i Seng. Men det var jo ikke det, vi vare komne for". Jeg synes, at det er en ganske karakteristisk Udtalelse af en Politiaffistent. Politiet var ikke kommet for at faa Folk til at gaa rolig hjem og i Seng, men Politiet var kommet for noget andet, og det viste sig senere, hvad det var kommet for, nemlig for at lave Overfald paa Befolkningen og lave Optøjer. Politiaffistenten fortsætter: „Naturligvis —, det kommer ved en saadan Lejlighed til en Del dramatiske Optrin, voldsomt dramatiske Optrin. Aa, jeg saa mange Damer vælte omkuld". Og hvis man vil mene, at Politiaffistenten har haft den Opfattelse, at det var Bøller og løse Eksistenser, der vare til Stede, afkræfter han selv fuldstændig dette. Han siger selv: „Jeg nægter aldeles ikke, at Hovedmassen af de tilstedeværende var pæne, hæderlige Mennesker". Jeg synes ikke, man kan faa en klarere Udtalelse om, at det var forudbestilt Arbejde, og at Politiet i Virkeligheden havde til Hensigt at lave Skandaleoptrin. Det er en fuldkommen preussisk Optræden, Politiet her har vist. Preussen er jo udskreget for sit brutale Politi. Jeg tror dog ikke, det kunde gøre det bedre, end det københavnske Politi har gjort det her. Det er maaske ikke saa meget at bebrejde de menige Betjente, de have formodentlig kun handlet efter Ordre. Men des større Grund er der til at bebrejde Ledelsen, at den bærer sig ad paa en saadan Maade. Jeg gentager, at jeg synes, der er god Grund for den højtærede Justitsminister til at tage sig af denne Sag, til at indlede en virkelig grundig Undersøgelse af, hvad der er foregaaet, for at konstatere, om der foreligger Myndighedsmisbrug, og faa de skyldige bremsede, klapsede lidt af, saa at

de tage sig i Agt en anden Gang for at bære sig saaledes ad. Politiet kan slet ikke selv være tjent med at miste Tilliden i Befolkningen, den er ikke stor i Forvejen. Politiet kan ikke være tjent med, at den Anskuelse vinder alt for stærkt Fodfæste, at der er een Ret for Overklassen, en anden for Underklassen her i vort Land. Men Politiets Optræden har unægtelig bidraget ikke saa lidt til, at en saadan Anskuelse vinder frem, og yderligere have Domstolene ved denne Lejlighed ydet deres Medvirken til, at en saadan Opfattelse kunde brede sig.

Maa jeg tillige nævne som Overgreb fra Politiets Side den Mængde rent ud meningsløse Anholdelser, som har fundet Sted under Sporvejsstrejken. Jeg citerede før Lovbestemmelsen, at Politiet ikke maa foretage fremfusende Anholdelser, men det har man i alt for høj Grad gjort ved denne Lejlighed. Paa det allerløseste Grundlag har man anholdt Folk. Man har anholdt for Ting, man ellers aldrig anholder for. Saa snart en Strejkebryder har fløjtet eller givet det mindste Vink, er Politiet sprunget som gale for at faa fat i den, der blev sigtet. Hvis en Strejkebryder blot sagde: Den Mand har spyttet efter mig, farer Politiet til uden at undersøge, om det er sandt eller Løgn, og anholder den paagældende, slæber ham paa Stationen og behandler ham som den groveste Forbryder, ja værre, end grove Forbrydere almindeligvis behandles. Jeg kunde nævne Masser af Eksempler derpaa. Jeg vil nævne, at Verdensmesteren Ellegaard, fordi han lod en ganske uskyldig Bemærkning falde til en Strejkebryder, Konduktør eller Vognstyrer, straks paa dennes Anmodning blev slæbt paa Stationen og anholdt. Det er et Bevis paa, hvor nervøst Politiet har været, hvor hidsigt det har været efter at tage Parti, tør jeg sige, for den ene Part mod den anden. Snesevis af Mennesker ere blevne anholdte, maaske hundredvis, naar det kommer til Stykket. Jeg har ikke kunnet følge alle de Tilfælde, der have været. Politiet har ikke generet sig for at slaa Folk paa aaben Gade. Der kunde nævnes mange Eksempler derpaa. Folk, som have gaaet i lovligt Ærinde, ere blevne trakterede med Næveslag i Ansigtet, paa Ryggen og alle Vegne. Jeg skal nævne et Par Eksempler herpaa. Et Byraadsmedlem fra Helsingør, der opholdt sig paa Raadhuspladsen, kunde ikke komme hurtigt nok af Sted. Politiet gav sig til at dunke ham i Ryggen for at faa ham af-